

INTELLECTUELE RECHTEN INZAKE SOFTWAREONTWIKKELING DOOR MEERDERE PERSONEN TESAMEN

Probleem:

Diverse personen (van diverse plimage en met diverse specialisaties) werken vaak samen aan de ontwikkeling van software (effectieve programmatuur, maar ook bv. grafische interfaces, etc.), die een zeer belangrijke commerciële waarde kan hebben, en die beschermd/beschermbaar is middels intellectuele eigendomsrechten.

De vraag is dan wie welke rechten heeft.

Bedenkingen:

Er zijn twee soorten intellectuele eigendomsrechten.

Eenzijds rechten die automatisch ontstaan in hoofde van de begunstigde (bv. auteursrecht), en anderzijds rechten die pas ontstaan als er actie wordt ondernomen door de begunstigde (bv. merkenrecht).

Ingeval van "automatische" rechten ontstaan in hoofde van alle betrokken actoren automatisch intellectuele rechten, ofwel op dat deel dat door een betrokken actor individueel is ontwikkeld, ofwel gezamenlijk voor alle actoren als hun individuele bijdrages niet te onderscheiden zijn.

In zulk beschikt elke partij over evenveel rechten, en aldus ook over een vetorecht. Transacties met betrekking tot het ontwikkelde zullen immers enkel kunnen met unanieme instemming van alle betrokken actoren.

Ingeval van "niet-automatische" rechten is de begunstigde van de rechten degene die als eerste de noodzakelijke formaliteiten heeft vervuld.

Wettelijk zijn wel een aantal zaken geregeld. Zo zullen werkgevers onder het algemene auteursrecht een contractuele regeling moet treffen met hun werknemers, terwijl specifiek inzake auteursrecht op software de wet voorziet dat die automatisch toekomen aan de werkgevers.

Oplossing:

Het is van belang terzake van in den beginne zeer duidelijke afspraken te maken.

Het afsluiten van overeenkomsten inzake de intellectuele rechten lijkt noodzakelijk vooraleer het project aan te vatten.

Aandachtspunten:

Volgende punten verdienen aandacht:

Aanbevelenswaardig is dat de intellectuele rechten gegroepeerd worden bij één partij.

Ingeval van intellectuele rechten die automatisch ontstaan, dienen de overige partijen dan hun rechten over te dragen, in ruil voor een vaste vergoeding of voor een variabele vergoeding (bv. afhankelijk van het commerciële succes van de toepassing). Vooral de overdracht van auteursrechten, waaromtrent artikel 3 van de Auteurswet zeer specifieke vereisten stelt, dient met zorg te gebeuren.

Inzake intellectuele rechten die ontstaan na actie door de partijen, lijkt het aanbevelenswaardig om partijen contractueel te verbieden om afzonderlijk beschermingsacties te ondernemen. Contractueel kan afgesproken worden dat alle partijen mee de bescherming zullen nastreven, doch dat één partij volmacht krijgt om alle nuttige stappen voor bescherming en de verdere exploitatie te ondernemen. Eventueel kan een speciale vennootschap opgericht worden die zulks zal doen, en waarin alle partijen een belang hebben.

In het algemeen is het sterk aan te bevelen om intellectuele rechten zo veel als mogelijk los te koppelen van het ondernemingsrisico. Vaak wordt door een partij die intellectuele rechten bezit een specifieke vennootschap opgericht waarin de intellectuele rechten worden “geparkeerd”, en die een licentie geeft aan de vennootschap die de effectieve exploitatie doet. Ingeval de exploitatievennootschap in falings gaat, gaan in zulk geval de intellectuele rechten niet mee ten onder ...